

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯКомисия за енергийно
и водно регулиране**РЕШЕНИЕ****№ Ц-24****от 26.09.2024 г.****КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ**

на закрито заседание, проведено на 26.09.2024 г., след като разгледа Решение № 8340 от 04.07.2024 г. на Върховния административен съд – Трето отделение, по адм. дело № 1358 от 2024 г., с което е оставено в сила Решение № 7675 от 07.12.2023 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 55 състав, по адм. дело № 7118 от 2023 г., с което се отменя Решение № Ц-12 от 30.06.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. 8, и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-12 от 30.06.2023 г. Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2023 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени и премии на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала” на дружества от сектор „Топлоенергетика”. По т. 8 от посоченото решение, Комисията е утвърдила на „Топлофикация-Разград“ АД, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 497,05 лв./MWh; премия по чл. 33а от Закона за енергетиката (ЗЕ) – 256,07 лв./MWh; еднокомпонентна цена на топлинна енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 145,54 лв./MWh, при ценообразуващи елементи на цените: необходими годишни приходи – 9 843 хил. лв., в т. ч.: разходи – 9 616 хил. лв., от които условно-постоянни – 1 982 хил. лв. и променливи – 7 634 хил. лв.; регулаторна база на активите – 4 745 хил. лв.; норма на възвръщаемост – 4,96%; количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 15 145 MWh и количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 23 392 MWh.

По жалба на „Топлофикация-Разград“ АД, с Решение № 7675 от 07.12.2023 г. на Административен съд - София град (АССГ), трето отделение, 55 състав, по адм. дело № 7118 от 2023 г., оставено в сила с Решение № 8340 от 04.07.2024 г. на Върховния административен съд (ВАС) – Трето отделение, по адм. дело № 1358 от 2024 г., е отменено Решение № Ц-12 от 30.06.2023 г., в частта му по т. 8, и преписката е върната на КЕВР за ново произнасяне при съобразяване на дадените задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

АССГ е формирал изводи за наличие на отменително основание по чл. 146, т. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), като е приел, че при постановяване на административния акт са допуснати нарушения на материалноправните разпоредби, в частта относно определяне на допустим размер на технологични разходи по преноса на топлинна енергия и на количества топлинна енергия за целите на ценообразуването.

ВАС е приел решението на АССГ за правилно и го е оставил в сила, като на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ от АПК, е изложил следните мотиви:

По отношение на спорния размер на технологичните разходи по преноса на топлинна енергия и на количествата топлинна енергия за целите на ценообразуването касационната инстанция посочва, че в Решение № Ц-12 от 30.06.2023 г., възражението на „Топлофикация – Разград“ АД не е прието. Според съда, КЕВР е изложила доводи по принцип, а именно, че

за целите на ценовото регулиране, в признатите от Комисията технологични разходи по преноса могат да се включат показатели на разхода (MWh и %), установени в резултат на сравнителни анализи за нивото му през изминали години, гранични стойности на разхода, постижими при оптимални условия на пренос на топлинна енергия, както и използването на експертна оценка за неговото изменение през новия ценови период, в резултат от извършените и предстоящите за извършване инвестиции в топлопреносната мрежа, че количеството топлинна енергия за топлинни разходи по преноса е един гарантиран целогодишен топлинен товар и намалението му следва да е за сметка на енергийното дружество, че разходите за производство на топлинна енергия за технологични разходи по преноса се заплащат от потребителите и с оглед защитаване на интересите им и създаване на стимули за ефективна дейност на топлопреносното предприятие следва да се определи техният допустим годишен размер. Изтъкнато е, че докато в топлофикационните системи в Европа, техният относителен дял спрямо отпуснатата към преноса топлинна енергия е в границите от 10 % до 15 %, то местните топлофикационни дружества отчитат дял на технологични разходи многократно надвишаващ посочените по-горе стойности. ВАС отбелязва, че по отношение на конкретното дружество е посочено единствено, че то следва да предприеме драстични мерки по обследване на причините за високия процент на топлинни загуби и предприемане на мерки по коригирането му, а корекцията на разхода се е наложила и поради необходимостта от запазване на клиентите на топлинна енергия, присъединени към топлофикационните мрежи. КЕВР е посочила, че са неприемливи високите технологични разходи по преноса на дружествата (пак според съда по принцип), тъй като те се отразяват директно в цените на крайния клиент на топлинна енергия и така се нарушава изискването на чл. 23, т. 4 от ЗЕ, регламентиращ правомощието на Комисията да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите.

Касационната инстанция отбелязва, че АССГ ясно и точно е изложил, че в решението на КЕВР не се съдържат конкретни мотиви за извършените корекции, тъй като изписаните доводи са принципни, а не конкретно относими към дейността на дружеството. Според съда, в тях липсва сравнителен анализ, който с конкретни цифри и съпоставки на отделните елементи, между отделните дружества да обоснове корекциите на процесното дружество. В решението на КЕВР се съдържат не конкретни, а принципни аргументи за цени, без да са обусловени от относимите към дружеството факти и обстоятелства.

ВАС посочва, че първоинстанционният съд се е позовал на заключението на вещото лице, че за последните три години отчетените от „Топлофикация-Разград“ АД технологични разходи на топлинна енергия при преноса са в следните размери: 2020 г. – 11 213 МВтч или 33,4 %; 2021 г. – 9 848 МВтч или 29,4 %; 2022 г. – 8 188 МВтч или 28,2 %, т.е. както са посочени от самото дружество. Според касационната инстанция правилно АССГ е приел възражението на жалбоподателя, че е налице тенденция за намаление, но понижаването на технологичните разходи до нива от 20,00 %, предвид отчетените през предходните години нива от дружеството, не води до реално постижими показатели с оглед състоянието на основните съоръжения и топлопреносната мрежа на „Топлофикация – Разград“ АД, както и че непланирането на инвестиции е вследствие от финансова невъзможност за реализирането им.

ВАС отбелязва, че в случая АССГ изрично е посочил, че извършен сравнителен анализ с технологични разходи в мрежи с подобни характеристики и режим на работа съобразно Методиката не е налице, като се е обосновал и със заключението на вещото лице, дало обяснения в съдебно заседание по повод становището на КЕВР, а именно, че сравнението с топлофикационните системи в Европа, които работят в условията на либерализиран пазар, където дружествата са търгувани на борсата и т.н., не може да замести липсата на сравнителни анализи с другите топлофикационни дружества на българския пазар, на който оперира „Топлофикация-Разград“ АД. Според касационната инстанция, правилно АССГ е формирал изводите си въз основа на заключението на вещото лице и е установил, че оспореният акт, в съответната му част, е в противоречие с принципа, от който се ръководи Комисията при изпълнение на регулаторните си правомощия - осигуряването на

равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и видовете клиенти, изведен от разпоредбата на чл. 23, т. 5 от ЗЕ. Изпълнявайки това свое законово задължение и в съответствие с принципа на чл. 8, ал. 2 от АПК, че в пределите на оперативната самостоятелност при еднакви условия сходните случаи се третираат еднакво, КЕВР следва да прилага към всички дружества, адресати на процесното решение, общ подход при определяне на цените на електрическа и топлинна енергия и общи принципни положения относно извършените допълнително корекции, но съобразно специфичните особености на дружеството. ВАС посочва, че в Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „Норма на възвръщаемост на капитала“, приети с решение на КЕВР по протокол № 116 от 26.06.2018 г., т. 1 (Указания-НВ), е разписано, че технологични разходи по преноса – отчетените се получават като разлика между отпуснатата топлинна енергия към преноса и топлинната енергия за разпределение (продажба), а прогнозните - на база отчетен период, съобразени с производствената и инвестиционна програми, както и развитието на мрежите, като за целите на ценовото регулиране, в признатите от Комисията технологични разходи по преноса могат да се включат показатели на разхода (MWh и %), в резултат на сравнителни анализи за нивото му, както и използването на експертна оценка за неговото изменение през новия ценови период, в резултат от извършените и предстоящите за извършване инвестиции в топлопреносната мрежа, т.е. при конкретен и задълбочен анализ на участващите в определянето на процента на технологичните разходи елементи, което в случая ВАС приема, че КЕВР не е сторила.

На следващо място, ВАС посочва, че дори и еднокомпонентната цена на топлинна енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС), в размер на 145,54 лв./MWh, да е най-високата цена спрямо всички останали топлофикации, то липсва обосновка за формирането ѝ по отношение „Топлофикация – Разград“ АД, респективно защо не е прието предложението на дружеството от 161,01 лв./MWh.

Според касационната инстанция, правилно АССГ е изложил, че едновременно с намаляване на технологичните разходи по преноса, КЕВР без аргументи е завишила топлинната енергия за разпределение към клиентите с 1452 МВтч, което е довело до намаляване на цената на топлинна енергия на „Топлофикация – Разград“ АД, като административният съд се е позовал на заключението на вещото лице, че намаляването на технологичните разходи по преноса и завишаването на топлинната енергия за разпределение към клиентите води до намаление стойността на разходите за производство на топлинна енергия за клиентите, а оттам до по-малко увеличение на цената на топлинната енергия или до нейното намаление. С увеличението на количеството топлинна енергия за разпределение към клиентите, общите разходи за производството и за преноса на топлинната енергия се разпределят върху по-голямо количество и спада стойността на единица, а по този начин разходите за производство, за пренос и възвръщаемостта на капитала за непризнатото количество технологични разходи по преноса – в случая 1452 МВтч, остават за сметка на дружеството.

ВАС приема, че АССГ правилно, във връзка с извършените от КЕВР корекции, е заключил, че, за да бъдат обосновани извършените корекции, КЕВР следва да извърши анализ по всеки конкретен ценови елемент, като изложи ясни мотиви и съображения, въз основа на конкретни и съпоставими показатели, съответни за отрасъла или съпоставими по отношение на конкретния жалбоподател въз основа на конкретни данни, които по своя характер следва да са недискриминационни, като се извършва преценка, както по отношение на данните от предходния период, така и по отношение на прогнозните данни, за съответния регулаторен период, което в случая съдът приема не е било сторено, видно от изложеното по-горе.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът

отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото при спазване на указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-12 от 30.06.2023 г., в частта му по т. 8, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените задължителни указания с Решение № 8340 от 04.07.2024 г. на Върховния административен съд – Трето отделение, по адм. дело № 1358 от 2024 г., с което е оставено в сила Решение № 7675 от 07.12.2023 г. на Административен съд - София град, трето отделение, по адм. дело № 7118 от 2023 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация-Разград“ АД за ценовия период от 01.07.2023 г. до 30.06.2024 г., са както следва:

Количество топлинна енергия за разпределение с гореща вода.

Количеството топлинна енергия за разпределение с гореща вода е определено на 21940 MWh при технологични разходи на топлинна енергия по преноса 7 300 MWh (24,97%), съгласно заявеното от дружеството за периода 01.07.2023-30.06.2024 г. и при съобразяване с установеното в мотивите на Решение № 8340 от 04.07.2024 г. на ВАС по адм. дело № 1358 от 2024 г.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация-Разград“ АД, за периода от 01.07.2023 г. до 30.06.2024 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 497,05 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 256,07 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинна енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 155,17 лв./MWh;
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 9 843 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 9 616 хил. лв., от които условно-постоянни – 1 982 хил. лв. и променливи – 7 634 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 4 745 хил. лв.;
 - Норма на възвръщаемост – 4,96%;
 - Количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 15 145 MWh;
 - Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 21 940 MWh.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с Решение № 8340 от 04.07.2024 г. на Върховния административен съд – Трето отделение, по адм. дело № 1358 от 2024 г., с което е оставено в сила Решение № 7675 от 07.12.2023 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 55 състав, по адм. дело № 7118 от 2023 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ**РЕШИ:**

Утвърждава на „Топлофикация-Разград“ АД, за периода от 01.07.2023 г. до 30.06.2024 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 497,05 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 256,07 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинна енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 155,17 лв./MWh;
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 9 843 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 9 616 хил. лв., от които условно-постоянни – 1 982 хил. лв. и променливи – 7 634 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 4 745 хил. лв.;
 - Норма на възвръщаемост – 4,96%;
 - Количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 15 145 MWh;
 - Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 21 940 MWh.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд София-град в 14-дневен срок.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н. ИВАНОВ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

РОСИЦА ТОТКОВА